

A – Vasten 3 – 8 maart 2026

Ex 17,3-7; Ps 95(94) ; Rom 5,1-2.5-8; Joh 4,5-42

Stom toeval

Ondertussen een tijdje geleden vertelde mij iemand hoe hij, door een stom toeval, tot bekering en tot geloof in Christus is gekomen. Van huis uit had hij nooit iets meegekregen over het geloof, de zin van het leven, totdat hij door een gesprek bij een toevallige ontmoeting iets hoorde over Christus. Hij had daar nog nooit van gehoord. Daar wilde hij toen wel wat meer over weten. Dat was zijn moment van bekering. En het was stom toeval dat hij toen die persoon had ontmoet, die hem sprak over zijn geloof..

Dat kan ons ook wel eens gebeuren. Iemand die je toevallig tegenkomt. Je praat met elkaar, over koetjes en kalfjes, maar opeens gaat het gesprek over dingen die echt belangrijk zijn, je merkt op een gegeven ogenblik dat je steeds meer over wezenlijke zaken begint. Dat het gesprek ook echt ergens over gaat. En dat kan heel ver gaan, dat kan in bepaalde gevallen een nieuwe oriëntatie aan je leven geven. Zoals die persoon die mij zijn bekeringsmoment heeft verteld, en zo tot geloof is gekomen. Ook dan is het stom toeval. Of moeten we zeggen: “heilig toeval”? Want dat gebeurt ook wel eens, als we zeggen: “dat was geen toeval, hier gebeurt méér”. “Heilig toeval”, dat is: het is natuurlijk stom toevallig dat je die of die persoon bent tegengekomen, maar je weet in je binnenste, dat het geen toeval is, het is net alsof je naar elkaar gestuurd bent.

En dat is precies wat er vandaag gebeurt bij de put van Sichar, waar Jezus toevallig een Samaritaanse vrouw tegenkomt. Het is stom toeval dat ze Jezus treft (ze had ook een half uur eerder kunnen komen, en dan was er niets gebeurd). Die vrouw wil hem wel wat water geven. Ze vindt het sympathiek dat Jezus, als Jood, met haar praat, want Joden en Samaritanen praten nu eenmaal niet met elkaar. Het was allemaal toeval, bij dat gesprek tussen Jezus en de Samaritaanse.

Stom toeval, maar het praatje wordt een gesprek dat voor de Samaritaanse vrouw het keerpunt in haar leven zal zijn. En een heel nieuwe oriëntatie in haar leven. Ja, een ontmoeting kan mensen veranderen. Want wat bij deze vrouw begint als een keuvelpraatje, wordt uiteindelijk een bekering. Een gesprek dat begint over een glas water, over koetjes en kalfjes, over water uit de put. Maar het gaat al dieper als Jezus spreekt over haar leven, een oppervlakkig bestaan, veel seks en alwéér een nieuwe vriend, maar opeens komt de bekering van de vrouw, die heel haar leven omgooit, en dan Jezus belijdt als de Messias. Ze is bekeerd.

Wat Jezus vandaag doet, wat de Samaritaanse vrouw vandaag doet, dat moeten wij ook doen. Dat geldt ook voor ons. Het gesprek aangaan, doet er niet toe met wie, met iedereen. En wees niet bang als het ook eens een keer over iets belangrijks gaat. Over geloofsovertuiging bijvoorbeeld. Wat begint met een pilsje, zou ook wel eens een goed gesprek over je geloof kunnen zijn.